

Ta strategija je še podkrepljena z kvalifikatorjem »verjetno«, ki še nadalje zmanjšuje morebitno negativno konotacijo zavrnitve.

Tudi s sledečo izjavo skuša učitelj zmanjšati stopnjo oviranja aktivnosti učencev:

(28) »Samo malo bi prosil za vašo pozornost. Na vaših listih je v primeru 7 prišlo do napake ...«

Recimo, da gre za situacijo, ko učenci samostojno delajo v skupinah. Učitelj jim je v ta namen razdelil učne liste in jim s tem naložil delo. Nato je njihovo izvrševanje dolžnosti zmotil. Za morebitne posledice (prekinitev miselnega toka, prekinitev procesa reševanja naloge) v tem primeru niso krivi učenci, kar jim učitelj jasno (čeprav implicitno) da vedeti prav z načinom oblikovanja izjave, s katero jih je zmotil. Z gornjo izjavo bi se jim lahko ne le opravičil, temveč hkrati prevzel tudi odgovornost in s tem v bistvu izničil potencialno ogrožujočo naravo svojega dejanja (prekinitve dela učencev).

Govorec bi lahko omejevanje sogovorca omilil tudi s poudarkom na spoštovanju sogovorca. Recimo, da je učitelj svojo grajo učencev, ki jih je zalotil pri preganjanju poskusnih zajčkov po biološki učilnici, ubesedil takole:

(29) »Ne vem, če so to dejanja, ki se podajo bodoči intelektualni eliti.«

Lahko bi jih sicer odkrito nadrl in pri tem pravzaprav ne bi (pretirano) kršil ne učiteljske ne humane etike, vendar bi s tem verjetno dosegel povsem drugačen učinek. Morda bi s frontalnim napadom učence kot kršitelje spremenil v žrtve, kar bi si ti v uporniških letih povrhu lahko celo želeli. Morda bi imela gornja strategija večji učinek. Zakaj? Z gornjo izjavo bi pravzaprav obrnil razmerja družbene moči. Učence bi predstavil kot perspektivne kadre, ki jih družba potrebuje, šolo in sebe pa v tem smislu kot »pripravljalnico«, kjer jim je treba po najboljših močeh pomagati in jih usposobiti za nadaljnje življenje. Učitelj bi lahko torej s tem, ko bi izbral vljudnostno strategijo, namesto, da bi jih oštel, zvišal njihovo in zmanjšal svojo družbeno vlogo/moč ter apeliral na njihovo vest. Malce dramatizirano bi lahko njegovo implicitno sporočilo razumeli takole: *vi ste tisti, ki boste vzor drugim, vaša odgovornost je, da se v skladu s tem obnašate; je res to obnašanje, ki ga želite uveljaviti?* S tem, ko bi jih postavil v sam vrh družbe,